

Język polski - klasa III A 18.06.2020

Temat: Śmierć w wierszach Bolesława Leśmiana.

Zadania:

1. Proszę przeczytać z podręcznika wiersz Bolesława Leśmiana "Rok nieistnienia" (s. 341-342).

2. Proszę zapisać w zeszycie poniższą notatkę:

W poezji Bolesława Leśmiana często pojawiają się refleksje na temat przemijania i śmierci. Może to wynikać z jego doświadczeń rodzinnych - wcześniej stracił rodziców, a następnie brata i ukochaną siostrę. Wrażliwy poeta pisał o piętnie śmierci ciężącym nad ludzkim losem, nietrwałości doczesnego świata i potędze, a zarazem kruchości uczuć. Rozważał kwestie istnienia i nieistnienia, pytał, co dzieje się z ludźmi po śmierci. W centrum jego twórczości znajdują się człowiek i jego los.

W wierszu "Rok nieistnienia" pojawia się na wstępie zapowiedź śmierci w monologu umierającej: "Nadchodzi rok nieistnienia". Przekazuje ona ukochanemu, że miłość nie kończy się wraz ze śmiercią: "Ucz się pożądać mej śmierci, ponętne pieścić nietrwanie". Można tu dostrzec nawiązanie do ballady Adama Mickiewicza pod tytułem "Romantyczność" - "I po śmierci kocha".

W następnych strofach Leśmiana kobieta już nie żyje, ale miłość wciąż trwa: "Zadrzyj z miłości pośmiertnej", "Czemuż tak wątpisz o zmarłej". W końcowej wypowiedzi zmarłej pojawiają się paradoksy: "I czuję twe pocałunki i coraz bardziej umieram". Związek miłości i śmierci stanowi dla poety przedmiot lirycznej refleksji.

Paradoks - sformułowanie sprzeczne wewnętrznie, zwykle oparte na kontraście, niezgodne z powszechnie obowiązującymi przekonaniem, ale zawierające odkrywczą prawdę lub myśl.

Cechy twórczości Bolesława Leśmiana: baśniowość, balladowość, symbolizm, erotyzm, fantastyka, egzystencjalizm, nawiązywanie do tradycji (np. romantycznej), neologizmy (np. bezkwiecie, zapodziani, złachmaniałe).

Termin realizacji: do końca roku szkolnego.

Jolanta Meresińska